

EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

العقيدة الطحاوية

Al-‘Aqīdah al-Ṭaḥāwiyyah

Crezul al-Ṭaḥāwiyyah

al-Ṭaḥāwī

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

Abū Ja‘far Aḥmad ibn Muḥammad al-Ṭaḥāwī

Crezul al-Ṭaḥāwiyyah

Al-‘Aqīdah al-Ṭaḥāwiyyah

العقيدة الطحاوية

Al-‘Aqīdah al-Ṭaḥāwiyyah

Traducere: Institutul Tawhid

Institutul Tawhid

România · 2026

Titlul original: العقيدة الطحاوية

Ediție în limba română

Institutul Tawhid · <https://www.tawhid.ro>

Texte arabe coranice adăugate editorial: Tanzil Project, text Uthmani v1.1, © 2007–2026

Tanzil Project, CC BY 3.0 · <https://tanzil.net>. Traducerea românească și notele sunt păstrate integral. Fragmentele arabe sunt indicate ca atare; în celelalte cazuri este reprodus textul arab integral al versetului sau pasajului indicat.

Cuprins

Crezul al-Taḥāwīyyah	1
Introducere	1
Introducere	1
Tawḥīd-ul lui Allah	1
Știința, voința și hotărârea Sa	2
Muḥammad ﷺ	3
Coranul	3
Atributele lui Allah și supunerea față de texte	4
al-Isrā' și al-Mi'rāj	5
al-Hawḍ, mijlocirea și legământul	5
Știința lui Allah despre locuitorii Paradisului și Focului	5
Qadar-ul	6
Tronul și Kursī-ul	8
Profeții, îngerii și cărțile	8
Interdicția disputelor speculative	8
Păcatele și Ahl al-Qiblah	8
Definiția imān-ului	9
Oamenii marilor păcate	9
Rugăciunea în spatele musulmanilor și rugăciunea funerară . .	10
Conducătorii	10
Sunnah și Jamā'ah	10
Ḥajj-ul și jihād-ul	11
Îngerii care scriu și viața din mormânt	11
Învierea și Ziua de Apoi	11
Paradisul și Focul	11
Capacitatea omului și faptele sale	12
Folosul du'ā'-ului pentru morți	13
Companionii رضي الله عنهم	13
Awliyā' și karāmāt	14
Semnele Ceasului	14
Religia lui Allah	14

Crezul al-Ṭaḥāwīyyah

Introducere

Traducere a matn-ului, fără comentariul extins al lui Ibn Abī al-ʿIzz. Traducerea urmărește terminologia teologică a textului arab; termenii tehnici importanți sunt păstrați în transliterare acolo unde o echivalare românească ar pierde precizia.

Introducere

În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător. Cu ajutorul Lui cerem sprijin. Lauda Ți aparține lui Allah, Domnul lumilor.

Imamul Abū Jaʿfar al-Ṭaḥāwī — Allah să aibă milă de el — a spus:

Aceasta este o expunere a credinței **Ahl al-Sunnah wa-l-Jamāʿah**, potrivit căii juriștilor comunității: Abū Ḥanīfah an-Nuʿmān ibn Thābit al-Kūfī, Abū Yūsuf Yaʿqūb ibn Ibrāhīm al-Anṣārī și Abū ʿAbd Allāh Muḥammad ibn al-Ḥasan al-Shaybānī — Allah să fie mulțumit de ei — și a principiilor religiei pe care le-au crezut și prin care L-au adorat pe Domnul lumilor.

Tawḥīd-ul lui Allah

Spunem despre tawḥīd-ul lui Allah, crezând prin ajutorul lui Allah:

Allah este Unul, fără asociat. Nimic nu este asemenea Lui. Nimic nu Țl face neputincios. Nu există divinitate vrednică de adorare în afară de El.

El este fără început și veșnic fără sfârșit. Nu pierde și nu încetează să existe. Nu se întâmplă decât ceea ce voiește El.

Imaginațiile nu Țl ating, iar înțelegerile nu Țl cuprind. El nu seamănă cu făpturile. Este Viu și nu moare; este al-Qayyūm și nu doarme.

Este Creator fără nevoie și Dătător de rizq fără greutate. Dă moarte fără teamă și învie fără dificultate.

A fost dintotdeauna cu atributele Sale, înainte de crearea făpturilor. Prin existența lor nu I s-a adăugat niciun atribut pe care să nu-l fi avut înainte. Așa cum a fost dintotdeauna cu atributele Sale, tot astfel va rămâne cu ele pentru totdeauna.

Nu a dobândit numele de **Creator** abia după ce a creat făpturile și nici numele de **al-Bāri** abia după ce le-a adus în existență. El avea sensul Stăpânirii chiar înainte să existe supușii și sensul de Creator înainte de existența creației.

Așa cum El dă viață morților după ce le-a dat moartea și merită numele de Cel care dă viață înainte de învierea lor, tot astfel merita numele de Creator înainte de a-i crea.

Aceasta deoarece El are putere asupra tuturor lucrurilor, iar toate lucrurile au nevoie de El. Pentru El nimic nu este greu și El nu are nevoie de nimic.

Textul arab al versetului integral

﴿فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ
أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذَرُوكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ
شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾

„Nu este nimic asemenea Lui. El este Cel care aude totul, Cel care vede totul.”

[aș-Šūrā 42:11]

Știința, voința și hotărârea Sa

El a creat creația prin știința Sa. Le-a hotărât măsurile și le-a stabilit termenele. Nimic din ei nu I-a fost ascuns înainte să-i creeze. El știa ce vor face înainte să-i creeze.

Le-a poruncit să I se supună și le-a interzis să Îl nesocotească.

Totul se desfășoară potrivit hotărârii și voinței Sale. Voința Lui se împlinește; robii nu au nicio voință independentă de ceea ce El

voiește pentru ei. Ceea ce El voiește pentru ei se întâmplă, iar ceea ce nu voiește nu se întâmplă.

El călăuzește pe cine voiește, îl protejează și îl păzește prin harul Său; și lasă în rătăcire pe cine voiește, îl abandonează și îl încearcă prin dreptatea Sa. Toți se mișcă în voința Lui, între harul și dreptatea Lui.

El este Preaînalt deasupra oricărui rival sau egal. Nimeni nu Îi respinge hotărârea, nimeni nu Îi răstoarnă judecata și nimeni nu Îi biruie porunca.

Credem în toate acestea și suntem convinși că toate sunt de la El.

Muḥammad ﷺ

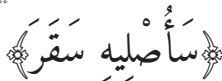
Muḥammad ﷺ este robul Său ales, Profetul Său ales și Mesagerul Său aprobat. El este pecetea profeților, imamul celor cu taqwā, conducătorul mesagerilor și iubitul Domnului lumilor.

Orice pretenție la profeție după el este rătăcire și patimă. El a fost trimis către toți jinnii și toată omenirea cu adevărul, călăuzirea, lumina și strălucirea.

Coranul

Coranul este **Cuvântul lui Allah**. De la El a venit ca vorbire, fără să stabilem o modalitate, și El l-a coborât drept revelație asupra Mesagerului Său. Credincioșii l-au primit ca adevăr și au avut certitudine că este în realitate Cuvântul lui Allah Preaînaltul. Nu este creat asemenea vorbirii făpturilor. Cine îl aude și susține că este cuvânt omenesc a căzut în kufr. Allah l-a condamnat și l-a amenințat cu Saqar atunci când a spus:

Textul arab al versetului integral

„Îl voi arunca în Saqar.”

[al-Muddaththir 74:26]

Când Allah l-a amenințat cu Saqar pe cel care a spus: „Acesta nu este decât cuvântul unui om”, am știut cu certitudine că este

Cuvântul Creatorului oamenilor și că nu seamănă cu vorbirea oamenilor.

Atributele lui Allah și supunerea față de texte

Cine Îl descrie pe Allah cu un sens specific fapturilor a căzut în kufr. Cel care înțelege aceasta ia aminte și se abține de la cuvintele oamenilor necredincioși; el știe că Allah, în atributele Sale, nu este asemenea oamenilor.

Vederea lui Allah de către oamenii Paradisului este adevărată, fără cuprindere și fără a întreba „cum?”, așa cum spune Cartea Domnului nostru:

Textul arab al pasajului integral

﴿وَجُوهٌ يُّومِتُ نَاضِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ﴾

„În Ziua aceea vor fi fețe strălucitoare, privind către Domnul lor.”
[al-Qiyamah 75:22–23]

Explicarea corectă a acestei vederi este potrivit voinței și științei lui Allah. Tot ceea ce a venit despre aceasta în ḥadīth-uri autentice de la Mesagerul ﷺ este așa cum a spus el și are sensul pe care l-a intenționat el.

Nu intrăm în aceasta prin interpretări născocite din opiniile noastre și nici prin imaginații. Nimeni nu este în siguranță în religia sa decât cel care se supune lui Allah și Mesagerului Său ﷺ și întoarce ceea ce îi este neclar către Cel care îl cunoaște.

Piciorul Islamului nu rămâne ferm decât pe spatele supunerii și al predării. Cine dorește cunoașterea a ceea ce i-a fost ascuns și nu se mulțumește cu supunerea ajunge să fie împiedicat de dorința sa de la tawḥīd-ul sincer, cunoașterea limpede și imăn-ul corect și ajunge să oscileze între kufr și imăn, confirmare și negare, acceptare și respingere: plin de șoapte, rătăcit și îndoielnic, nici credincios care confirmă, nici negator hotărât.

Credința în vederea [lui Allah] nu este corectă pentru cel care o interpretează potrivit iluziilor sale sau o înțelege prin imaginație, deoarece interpretarea vederii — și a tuturor chestiunilor legate de Rubūbiyyah — constă în abandonarea interpretării

deformatoare și în aderarea la supunere. Pe aceasta se sprijină religia musulmanilor.

Cine nu se păzește de negare și de asemănare alunecă și nu ajunge la tanzīh. Domnul nostru este descris prin unicitate și singularitate; niciuna dintre făpturi nu are sensurile proprii Lui.

El este Preaînalt deasupra limitelor, extremităților, componentelor, membrilor și instrumentelor. Cele șase direcții nu Îl cuprind așa cum cuprind lucrurile create.

al-Isrā' și al-Mi'rāj

al-Mi'rāj este adevărat. Profetul ﷺ a fost purtat în călătoria de noapte și a fost înălțat cu trupul său, în stare de veghe, către cer; apoi către locul pe care Allah l-a voit dintre înălțimi. Allah l-a cinstit cu ceea ce a voit și i-a revelat ceea ce i-a revelat.

Textul arab al versetului integral

﴿مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَى﴾

„Inima nu a mințit în ceea ce a văzut.”

[an-Najm 53:11]

Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace în Viața de Apoi și în această lume.

al-Ḥawḍ, mijlocirea și legământul

al-Ḥawḍ-ul cu care Allah l-a cinstit pe Profet ﷺ ca ajutor pentru comunitatea sa este adevărat.

Mijlocirea (aš-šafā'ah) pe care Allah a păstrat-o pentru el este adevărată, după cum au venit relatările.

Legământul pe care Allah l-a luat de la Ādam și urmașii săi este adevărat.

Știința lui Allah despre locuitorii Paradisului și Focului

Allah a știut din veșnicie numărul celor care vor intra în Paradis și numărul celor care vor intra în Foc, în întregime. Numărul acesta nu crește și nu scade.

La fel sunt și faptele lor: Allah a știut ceea ce vor face, iar fiecare este ușurat către lucrul pentru care a fost creat. **Faptele sunt judecate după finalurile lor.** Fericit este cel care este

fericit prin hotărârea lui Allah, iar nenorocit este cel pentru care Allah a hotărât nenorocirea.

Qadar-ul

Originea qadar-ului este taina lui Allah în creația Sa. Nici înger apropiat și nici profet trimis nu a fost făcut stăpân asupra întregii ei taine.

Aprofundarea speculativă și certarea în această chestiune este o cale către abandon, o scară către lipsire și o treaptă către răzvrătire. Ferește-te de cercetarea bolnăvicioasă, gândirea speculativă și șoaptele cu privire la ea.

Allah a ascuns de făpturi cunoașterea deplină a qadar-ului și le-a interzis să urmărească taina lui, după cum spune:

Textul arab al versetului integral

﴿لَا يَسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ﴾

„El nu este întrebat despre ceea ce face, iar ei vor fi întrebați.”

[al-Anbiyā' 21:23]

Cine întreabă în chip de obiecție „De ce a făcut?” a respins judecata Cărții; iar cine respinge judecata Cărții este dintre cei pierduți.

Aceasta este partea de care au nevoie inimile luminoase dintre awliyā' ai lui Allah. Este gradul celor înrădăcinați în știință. Cunoașterea este de două feluri: o cunoaștere disponibilă creației și o cunoaștere ascunsă creației. Negarea cunoașterii disponibile este kufr, iar pretinderea cunoașterii ascunse este kufr. Îmăn-ul nu este stabil decât prin acceptarea cunoașterii disponibile și abandonarea pretenției asupra celei ascunse.

Credem în **al-Lawḥ** și **al-Qalam** și în tot ceea ce a fost înscris în al-Lawḥ. Dacă toate făpturile s-ar aduna să împiedice ceva ce Allah a scris că se va întâmpla, nu ar putea; iar dacă s-ar aduna să facă să existe ceva ce Allah nu a scris, nu ar putea. Cerneala Penelului s-a uscat cu privire la ceea ce va exista până în Ziua Învierii.

Ceea ce l-a ocolit pe rob nu putea să-l lovească, iar ceea ce l-a lovit nu putea să-l ocolească.

Robul trebuie să știe că știința lui Allah cu privire la toate lucrurile din creația Sa le-a precedat. El le-a hotărât cu o măsură fermă și definitivă. Nimeni din ceruri și de pe pământ nu o poate anula, schimba, îndepărta, adăuga sau micșora. Aceasta face parte din legătura imăn-ului, principiile cunoașterii și recunoașterea tawḥīd-ului și Rubūbiyyah lui Allah:

Textul arab al versetului integral

﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ
يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ
تَقْدِيرًا﴾

„El a creat fiecare lucru și i-a hotărât măsura cu deplină măsură.”

[al-Furqān 25:2]

și:

Textul arab al versetului integral

﴿مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ
اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا
مُقَدَّرًا﴾

„Porunca lui Allah este o hotărâre stabilită.”

[al-Aḥzāb 33:38]

Vai celui care devine adversarul lui Allah în privința qadar-ului și aduce o inimă bolnavă pentru a cerceta taina lui. Prin imaginația sa el caută să pătrundă taina nevăzutului și ajunge mincinos și păcătos în ceea ce spune.

Tronul și Kursī-ul

al-‘Arş și al-Kursī sunt adevărate. Allah nu are nevoie de Tron și de ceea ce se află sub el. El cuprinde toate lucrurile și este deasupra lor, iar creația Sa este neputincioasă să Îl cuprindă.

Profeții, îngerii și cărțile

Spunem cu înmăn, confirmare și supunere că Allah l-a luat pe Ibrăhīm drept khalīl și i-a vorbit lui Mūsā în mod real.

Credem în îngerii, profeți și cărțile coborâte asupra mesagerilor și mărturisim că ei au fost asupra adevărului limpede.

Îi numim musulmani și credincioși pe oamenii qiblei noastre câtă vreme recunosc ceea ce a adus Profetul ﷺ și confirmă ceea ce a spus și a relatat.

Interdicția disputelor speculative

Nu ne afundăm în discuții despre Allah și nu ne certăm în religia lui Allah.

Nu polemizăm cu privire la Coran. Mărturisim că el este Cuvântul Domnului lumilor, cu care a coborât Rūḥ al-Amin și pe care l-a învățat conducătorul mesagerilor, Muḥammad ﷺ. Este Cuvântul lui Allah Preaînaltul; nicio vorbire a făpturilor nu îi este egală. Nu spunem că este creat și nu ne opunem Jamā‘ah-ului musulmanilor în această privință.

Păcatele și Ahl al-Qiblah

Nu îl declarăm necredincios pe niciunul dintre oamenii qiblei pentru un păcat **câtă vreme nu îl consideră permis.**

Nu spunem: „*Păcatul nu dăunează deloc celui care are înmăn.*”

Sperăm ca Allah să-i ierte pe cei care fac bine dintre credincioși și să-i introducă în Paradis prin mila Sa, însă nu ne simțim absolut siguri pentru ei și nu le garantăm Paradisul. Cerem iertare pentru păcătoșii dintre ei, ne temem pentru ei și nu deznădăjduim de mila lui Allah pentru ei.

Siguranța absolută față de pedeapsa lui Allah și deznădejdea față de mila Lui îl scot pe om de pe calea Islamului. Calea adevărului pentru oamenii qiblei se află între ele.

Robul nu iese din îmân decât prin negarea a ceea ce l-a introdus în el.

Definiția îmân-ului

Îmân-ul este **mărturisirea cu limba și confirmarea cu inima**.

Tot ceea ce este autentic de la Mesagerul lui Allah ﷺ din Șarī‘ah și explicația ei este adevărat.

Îmân-ul este unul în fundamentul său, iar oamenii lui se deosebesc prin teamă de Allah și taqwā, prin opoziția față de patimi și prin aderarea la ceea ce Îi este mai plăcut lui Allah.

Toți credincioșii sunt awliyā’ ai Celui Milostiv; cel mai nobil dintre ei înaintea lui Allah este cel mai ascultător și cel mai fidel Coranului.

Îmân-ul cuprinde credința în Allah, îngerii Săi, cărțile Sale, mesagerii Săi, Ziua de Apoi, qadar — binele și răul lui, dulcele și amarul lui — toate de la Allah Preaînaltul.

Credem în toate acestea. Nu facem diferență între mesagerii Săi în sensul de a accepta pe unii și a respinge pe alții. Îi confirmăm pe toți în ceea ce au adus.

Oamenii marilor păcate

Cei care au săvârșit păcate mari dintre Ummah lui Muḥammad ﷺ nu vor rămâne veșnic în Foc dacă mor asupra tawḥīd-ului, chiar dacă nu s-au pocăit înainte de moarte. Ei sunt sub voința și judecata lui Allah: dacă voiește îi iartă prin harul Său, după cum spune:

Textul arab al versetului integral

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا﴾^ج

„Și iartă ceea ce este mai puțin decât aceasta cui voiește.”

[an-Nisā’ 4:48]

Iar dacă voiește îi pedepsește în Foc potrivit dreptății Sale, apoi îi scoate din el prin mila Sa și prin mijlocirea celor cărora le-a dat dreptul de a mijloci, apoi îi trimite în Paradis.

Aceasta deoarece Allah îi ocrotește pe cei care Îl cunosc și nu îi face în cele două lumi asemenea celor care L-au negat, au pierdut călăuzirea Lui și nu au primit ocrotirea Lui.

O, Allah, Ocrotitor al Islamului și al oamenilor lui, ține-ne statornici asupra Islamului până când Te vom întâlni.

Rugăciunea în spatele musulmanilor și rugăciunea funerară

Considerăm valabilă rugăciunea în spatele oricărui musulman dintre oamenii qiblei, drept sau păcătos, atunci când condițiile rugăciunii sunt îndeplinite; și ne rugăm rugăciunea funerară pentru cei dintre ei care mor.

Nu declarăm despre o persoană anume că va fi cu siguranță în Paradis sau în Foc și nu mărturisim asupra unui musulman anume kufr, shirk sau nifāq decât atunci când ceva din acestea s-a arătat în mod evident prin dovadă. Lăsăm secretele inimilor lor lui Allah Preaînaltul.

Nu considerăm permisă vărsarea sângelui vreunui dintre Ummah lui Muḥammad ﷺ decât în cazurile în care legea revelată a stabilit aceasta și numai prin autoritatea și procedura care îi aparțin.

Conducătorii

Nu considerăm permisă rebeliunea împotriva imamilor și conducătorilor noștri chiar dacă sunt nedrepți. Nu îi blestemăm, nu rupem ascultarea de ei și considerăm ascultarea lor — în ceea ce nu este păcat — ca făcând parte din ascultarea de Allah.

Nu există ascultare de o făptură într-o neascultare față de Creator. Ne rugăm pentru îndreptarea și sănătatea conducătorilor.

Sunnah și Jamā‘ah

Urmăm Sunnah și Jamā‘ah și evităm singularizarea, dezacordul și dezbinarea.

Îi iubim pe oamenii dreptății și ai încrederii și îi detestăm pe oamenii nedreptății și ai trădării.

Spunem: „*Allah știe cel mai bine*” despre ceea ce ne este neclar.

Considerăm ștergerea peste khuff în călătorie și acasă [ca Sunnah], după cum a venit în relatări.

Hajj-ul și jihād-ul

Hajj-ul și jihād-ul rămân valabile împreună cu cei care dețin autoritatea dintre musulmani, fie drepti, fie păcătoși, până în Ziua Învierii. Nimic nu le anulează și nimic nu le desființează.

Notă: această propoziție este o afirmație de fiqh politic și religios din textul clasic. Ea nu autorizează acțiunea violentă individuală și nu înlocuiește condițiile juridice, autoritatea legitimă și legislația aplicabilă.

Îngerii care scriu și viața din mormânt

Credem în îngerii nobili care scriu faptele, căci Allah i-a pus asupra noastră drept păzitori.

Credem în Îngerul Morții însărcinat cu luarea sufletelor lumilor.

Credem în pedeapsa mormântului pentru cel care o merită și în întrebarea lui **Munkar și Nakir** în mormânt despre Domnul său, religia sa și Profetul său, după cum au venit relatările de la Mesagerul lui Allah ﷺ și de la Companioni.

Mormântul este fie o grădină dintre grădinile Paradisului, fie o groapă dintre gropile Focului.

Învierea și Ziua de Apoi

Credem în învierea după moarte, răsplătirea faptelor în Ziua Învierii, prezentarea înaintea lui Allah, socoteala, citirea cărților faptelor, răsplata și pedeapsa, aș-Şirāt și al-Mizān.

Paradisul și Focul

Paradisul și Focul sunt create și nu vor pieri niciodată. Allah le-a creat înainte de creația oamenilor și a creat locuitori pentru ele.

Pe cine voiește îl introduce în Paradis prin harul Său, iar pe cine voiește îl introduce în Foc prin dreptatea Sa. Fiecare lucrează potrivit lucrului care i-a fost hotărât și se îndreaptă către ceea pentru care a fost creat.

Binele și răul au fost hotărâte asupra robilor.

Capacitatea omului și faptele sale

Capacitatea prin care o faptă ajunge efectiv să aibă loc — precum tawfiq-ul de la Allah, asupra căruia făptura nu are stăpânire independentă — există împreună cu fapta.

În schimb, capacitatea în sensul sănătății, posibilității, putinței și integrității mijloacelor există înainte de faptă și de ea se leagă porunca religioasă. Allah spune:

Textul arab al versetului integral

﴿لَا يَكْلِفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا
مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا
وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا
وَلَا تُحِمْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ ۖ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا
وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾

„Allah nu împovărează niciun suflet decât potrivit capacității sale.”

[al-Baqarah 2:286]

Faptele robilor sunt create de Allah și dobândite de robi.

Allah nu i-a însărcinat decât cu ceea ce pot duce și ei nu pot decât ceea ce El le-a dat puterea să facă. Acesta este sensul cuvintelor **lā ḥawla wa-lā quwwata illā bi-llāh**: nu există mijloc de a evita neascultarea decât prin protecția lui Allah și nu există putere de a împlini ascultarea decât prin ajutorul lui Allah.

Totul se desfășoară prin voința, știința, hotărârea și predestinarea Lui. Voința Sa biruie toate voințele, iar hotărârea Sa biruie toate stratagemele. El face ceea ce voiește și nu este niciodată nedrept.

Textul arab al versetului integral

﴿لَا يَسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ﴾

„El nu este întrebat despre ceea ce face, iar ei vor fi întrebați.”

[al-Anbiyā' 21:23]

Folosul du‘ā'-ului pentru morți

În rugăciunea și caritatea celor vii există folos pentru morți, după cum au venit textele.

Allah răspunde rugilor și împlinește nevoile potrivit înțelepciunii Sale. El stăpânește toate lucrurile și nimic nu Îl stăpânește. Nimeni nu se poate lipsi de Allah nici măcar cât o clipire de ochi; cine se crede independent de Allah chiar și pentru o clipire a căzut în kufr și devine dintre oamenii pierzării.

Allah Se mânie și este mulțumit, însă nu asemenea niciuneia dintre făpturi.

Companionii رضى الله عنهم

Îi iubim pe Companionii Mesagerului lui Allah ﷺ. Nu exagerăm în iubirea niciunuia dintre ei și nu ne dezicem de niciunul dintre ei. Îi urâm pe cei care îi urăsc și îi pomenesc cu rău; noi îi pomenim numai cu bine.

Iubirea lor face parte din religie, imăn și ihsân, iar ura față de ei este abatere, nifāq și transgresiune.

Confirmăm califatul lui **Abū Bakr aṣ-Ṣiddīq** după Mesagerul lui Allah ﷺ, datorită virtuții și întâietății lui asupra întregii Ummah. Apoi califatul lui **‘Umar ibn al-Khaṭṭāb**, apoi al lui **‘Uthmān ibn ‘Affān**, apoi al lui **‘Alī ibn Abī Ṭālib رضى الله عنهم**. Ei sunt califii drepecți și imami călăuziți.

Mărturisim Paradisul pentru cei zece pe care Mesagerul lui Allah ﷺ i-a numit și căroră le-a dat vestea bună a Paradisului, iar cuvântul lui este adevăr.

Cel care vorbește bine despre Companionii Mesagerului ﷺ, despre soțiile sale curate și despre urmașii săi feriți de necurăție este liber de nifāq.

Îi pomenim cu bine pe savanții Salafului și pe cei care au venit după ei dintre oamenii binelui și ai relatărilor. Cine îi pomenește cu rău nu se află pe calea dreaptă.

Awliyā' și karāmāt

Nu preferăm niciun walī asupra vreunui profet. Spunem: un singur profet este mai bun decât toți awliyā'.

Credem în karāmāt-urile awliyā' și în ceea ce s-a transmis autentic despre ei prin relatatori demni de încredere.

Semnele Ceasului

Credem în semnele Ceasului: apariția ad-Dajjāl, coborârea lui ʿĪsā ibn Maryam عليه السلام din cer, răsărirea soarelui din apus și apariția Făpturii Pământului din locul ei.

Nu credem vreun ghicitor sau prezicător și nici pe cel care pretinde ceva ce contrazice Cartea, Sunnah și consensul comunității.

Considerăm Jamā'ah drept adevăr și corectitudine, iar dezbinarea drept abatere și pedeapsă.

Religia lui Allah

Religia lui Allah în cer și pe pământ este una: **Islamul**. Allah spune:

Fragment coranic

﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ﴾

„Cu adevărat, religia înaintea lui Allah este Islamul.”

[Al ʿImrān 3:19]

și:

Textul arab al versetului integral

﴿حَرَمْتُ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ
 لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ۚ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ
 وَمَا أَكَلَ السَّبْعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ
 تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَمِ ۚ ذَلِكُمْ فِسْقٌ ۚ الْيَوْمَ يَئِسَ الَّذِينَ
 كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ ۚ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ
 لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ
 الْإِسْلَامَ دِينًا ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمِ
 فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

„Am fost mulțumit pentru voi cu Islamul ca religie.”

[al-Mā'idah 5:3]

Islamul se află între exces și neglijență, între tashbîh și ta'tîl, între jabr și negarea qadar-ului, între siguranța absolută și deznădejde.

Aceasta este religia noastră și credința noastră, în exterior și în interior. Ne dezicem înaintea lui Allah de orice cale care se opune celor pe care le-am pomenit și explicat.

Îi cerem lui Allah să ne facă statornici asupra îmân-ului, să ne încheie viața cu el și să ne păzească de patimi divergente, opinii împrăștiate și căi rătăcite.

Allah știe cel mai bine. Allah să îl binecuvânteze și să îi dăruiască pace Profetului nostru Muḥammad, familiei și Companionilor săi.

Al-‘Aqīdah al-Ṭaḥāwīyyah

Crezul al-Ṭaḥāwīyyah

Traducerea textului de bază al crezului lui al-Ṭaḥāwī,
despre fundamentele credinței islamice, fără comentariul
extins.

Autor: Abū Ja‘far Aḥmad ibn Muḥammad al-Ṭaḥāwī

Traducere în limba română

Institutul Tawhid

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro